

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114204527
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114204527.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov: Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: P. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka - I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X, T., otec - N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20. mája 2014, č. k. 16P/11/2014-20, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že zvyšuje výživné otca na mal. P., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50,- eur na 55,- eur mesačne s účinnosťou do 01.02.2014.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.02.2014 do 26.11.2014 vo výške 50,- eur povoľuje súd otcovi uhradiť v mesačných splátkach po 1,50 eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 20.10.2010, č. k. 20P/89/2010-45 v časti výživného.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči mal. P. zo sumy 50,- eur na 60,- eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2014, zároveň určil nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.02.2014 do 20.05.2014 vo výške 40,- eur mesačne, ktorý otcovi povolil uhradiť v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka maloletého sa domáhala zvýšenia výživného na syna P. z dôvodu, že náklady na jeho výživu vzrástli, keď od 01.09.2011 začal navštevovať základnú školu, na stravu platí 30,- eur mesačne, kupuje mu školské potreby, maloletý hrá hokej za čo platí mesačne 20,- eur a na športovú výstroj polročne 80,- eur. Žije sama s maloletým, od decembra 2013 nepoberá žiadne finančné prostriedky, jej pracovný pomer bol ukončený z organizačných dôvodov. Otec s návrhom nesúhlasil, uviedol, že poberá invalidný dôchodok, iný príjem nemá, vo svojej starostlivosti má dve deti Q. narodenú v roku XXXX a N. N. narodeného v roku XXXX, na ktoré mu matka výživné určené v minimálnej výške neplatí. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, § 78 Zákona o rodine a dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane maloletého, ktorého objektívne potreby nepochybne vekom, vzrastom, nástupom do školy vzrástli, na strane matky došlo k podstatnej zmene pomerov, keď s ňou bol ukončený pracovný pomer a nemá príjem, otec nad rámec bežného výživného na maloletého neprispieva, sám vzhľadom na jeho invaliditu má sťaženu možnosť zamestnania, ani táto skutočnosť však nemôže byť

celkom na úkor maloletého. S prihliadnutím na invaliditu otca súd zvýšil výživné v podstate minimálne, keď má za to, že výživné je potrebné zvýšiť z dôvodu nástupu maloletého do školy a stratu príjmu na strane matky, ktorá sa o dieťa stará. Za primerané považoval zvýšenie výživného o 10,- eur.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec, keď uviedol, že nespochybňuje rozhodnutie súdu ani to, že maloletý peniaze potrebuje, avšak nie je schopný platiť ani 50,- eur, má veľké problémy s deťmi prežiť, keďže vychováva sám dve maloleté deti a takisto jeho dcéra od septembra nastupuje na gymnázium, denne bude dochádzať 50 km do I. a späť. Jeho príjem je len 415,- eur a dostáva na deti náhradné výživné spolu s rodinnými prídavkami.

Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že trvá na zvýšení výživného, jej finančná situácia je momentálne zlá, už vyše roka je nezamestnaná, nedarí sa jej nájsť si prácu, otec maloletého nemá žiadny záujem o syna, vie že býva vo veľkom rodinnom dome, má autá zn. Mercedes a dokonca sám hovoril, že jeho priateľka pracuje v W., že má vystarané. Takže určite nie je pravda, že nemá z čoho žiť.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu doporučil odvolanie otca zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, postupom podľa § 214 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním nie je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 16P/11/2014 je zvýšenie výživného otca na mal. P. D., nar. XX.XX.XXXX.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo výživné otca na maloletého zvýšené zo sumy 50,- eur na 60,- eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2014 a zároveň určený nedoplatok za obdobie od 01.02.2014 do 20.05.2014 vo výške 40,- eur, ktorý mu bol povolený zaplatiť v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Výživné súd určí podľa stavu zisteného v čase vydanie rozhodnutia. Pri rozhodovaní o výživnom je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako aj nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Inak sa pri rozhodovaní pri výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného, kde podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale zo zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Odôvodnené potreby na strane maloletého dieťaťa môžu byť rôzne, závislé predovšetkým od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu prípravy na budúce povolanie a jeho uplatnenie v spoločenskom živote. Výživné pre dieťa slúži teda nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb, ale i ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre vývoj a výchovu dieťaťa (vzdelávanie, kultúrne športy a rekreačné potreby). Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí bez ohľadu na to, či s deťmi žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, pretože neprestáva ani jeden z nich niesť osobnú zodpovednosť

za všestranný vývoj svojich detí, ktoré ešte nie sú schopné samé sa živiť, ktoré sú teda v plnej miere i výživou odkázané na svojich rodičov.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v predmetnej veci bolo výživné otca voči mal. P. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.10.2010 č. k. 20P/89/2010-45 sumou 50, - eur mesačne, keď v tej dobe maloletý navštevoval materskú škôlku, matka bola zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 536,- eur, otec bol invalidný dôchodca s invalidným dôchodkom vo výške 367,- eur a mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči dcére Q. a synovi N. N., ktoré má zverené vo výchove.

V súčasnosti mal. P. od 01.09.2011 navštevuje základnú školu, teda v súčasnosti je v 4. ročníku. Od posledného rozhodnutia podstatne vyrástol, v dôsledku čoho sa úmerne veku zvýšili náklady spojené s jeho výživou. Aktívne sa venuje športu a to hokeju. Matka maloletého je nezamestnaná a to od 01.05.2013, ku ktorému dátumu s ňou bol skončený pracovný pomer z organizačných dôvodov. Pokiaľ bola zamestnaná dosahovala priemernú čistú mesačnú mzdu 1.630,- eur. Od 01.05.2013 je evidovaná na úrade práce, do 01.11.2013 jej bola vyplácaná dávka v nezamestnanosti mesačne 639,20 eur, od 01.11.2013 nepoberá žiadny príjem. S maloletým žije sama v 2-izbovom byte. Otec maloletého je invalidný dôchodca, poberá invalidný dôchodok 415,- eur s tým, že je invalidný vo výške 100 %. Žije v rodinnom dome vlastnícky mu patriacom so svojou priateľkou, vo výchove má zverené stále dve maloleté deti Q. a N. N., na ktoré mu matka maloletých detí neprispieva výživným napriek tomu, že ho má určené, preto z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny otec poberá na tieto dve maloleté deti náhradné výživné spolu s prídavkami na deti v sume 102,- eur. S terajšou priateľkou má dve maloleté deti a to mal. E., nar. XX.XX.XXXX a mal. I., nar. XX.XX.XXXX. Priateľka je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok v sume 180,- eur mesačne. Otec uviedol, že okrem rodinného domu iný väčší majetok nemá, je vlastníkom starého ojazdeného auta FIAT 600 a motorky Pionier, jeho priateľka má takisto auto, avšak takisto ojazdený FIAT a Trabant.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danej veci síce nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, keď nezistil správny počet vyživovacích povinností otca a odvolací súd však tento nedostatok odstránil na pojednávaní, kde otca maloletého vypočul. Od poslednej úpravy výživného uplynula doba 4 rokov, pričom došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania a to najmä na strane maloletého, ktorý v čase posledného rozhodovania chodil do škôlky v súčasnosti je v 4 tr. základnej školy. Teda, že sa v podstatne úmerne veku zvýšili náklady spojené s jeho výživou a výchovou. K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane matky tým, že zostala bez príjmu nie vlastným zapríčinením, v dôsledku čoho je nezamestnaná a od 01. novembra 2013 bez akéhokoľvek príjmu, poberá len rodinný prídavok na syna P.. U otca sa pomery takisto podstatne zmenili a to tým, že mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti a mierne o 48,- eur sa mu zvýšil príjem.

Pri takejto zmene pomerov považoval odvolací súd zvýšenie výživného za dôvodné, avšak nepovažoval za dôvodné zvýšenie o 10,- eur, ale len o 5,- eur. Pri tomto zvýšení odvolací súd najmä zohľadnil skutočnosť, že matka maloletého je momentálne bez akýchkoľvek prostriedkov nie vlastným zavinením, maloletý vyrástol, v dôsledku čoho sa úmerne veku zvýšili jeho potreby, začal navštevovať základnú školu. Tiež súd zohľadnil skutočnosť, že otec je 100 % invalidným, taktiež nie je možné od neho požadovať, aby dosiahol vyšší príjem ako je výška jeho invalidného dôchodku, tento sa mu však mierne zvýšil, avšak pribudli mu ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Takže odvolací súd vzhľadom na odôvodnené potreby dieťaťa a záujem maloletého zvýšil výživné o 5,- eur mesačne, pričom prihliadol aj na tú skutočnosť, že otec o mal. P. nejaví absolútne žiaden záujem, žiadnym iným spôsobom okrem súdom určeného výživného sa o jeho výživu a výchovu nezaujíma.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a výživné zvýšil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku teda na sumu 55,- eur. Vzhľadom k tomu, že od 01.02.2014 do 26.11.2014 otec maloletého neprispieval na výživu syna sumou určenou súdom vznikol mu na výživnom za toto obdobie nedoplatok vo výške 50,- eur (10 mes. po 5,- eur). Súd povolil otcovi s prihliadnutím na výšku nedoplatku a zistené jeho osobné a majetkové pomery uvedený nedoplatok podľa § 160 ods. 1 O.s.p. uhradiť v splátkach po 1,50 eur mesačne spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O práve na náhrade trov tohto konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Uvedený rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.